

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník III.

ÚNOR 2009

č.2

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

11. ÚNORA - SVÁTEK PANNY MARIE LURDSKÉ SVĚTOVÝ DEN NEMOCNÝCH

Pamatujeme ve svých modlitbách na nemocné
s vděčností za jejich utrpení, které za nás obětují

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby **pastýři církve** byli vždy **poslušni Ducha Svatého** ve svém učení a službě Božímu lidu.

Úmysl misijní: Aby **církev v Africe** našla přiměřené cesty a způsoby k podpoře usmíření, spravedlnosti a míru podle závěrů Biskupského synodu na II. zvláštním shromáždění pro Afriku.

Úmysl národní: Aby nemocní zakoušeli lásku a přijetí od svých nejbližších i od všech, kteří o ně pečují.

Úmysl farní: Za naše nemocné a staré lidi, aby dovedli využít času k modlitbě a aby svou trpělivostí a odevzdaností do vůle Boží dávali příklad živé víry svým blízkým.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci lednu přijali:

Anežku Martinkovou - Újezd
Robina Harabiše - Loučka

**V měsíci prosinci 2008
odešli na věčnost a byli pohřbeni:**

5. ledna:

Stanislav Greschner - 60 let
Újezd 314

10. ledna:

Anežka Hübnerová - 79 let
Loučka 65

13. ledna:

Františka Idesová - 94 let
Sehradice 34

17. ledna:

František Olejník - 52 let
Újezd 110

24. ledna:

Josef Zvonek - 70 let
Bojkovice 965

31. ledna:

Miriam Šenovská - 44 let
Horní Lhota 85

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

POSELSTVÍ PANNY MARIE

Poselství z 25. prosince 2008

Drahé děti!

Běháte, pracujete, hromadíte, ale bez požehnání. Vy se nemodlíte! Dnes vás vyzývám, abyste se zastavily před jesličkami a meditovaly o Ježíšovi, kterého vám i dnes dávám, aby vám požehnal a pomohl, abyste pochopily, že bez Něho nemáte budoucnost. Proto, dítě, odevzdejte svůj život do Ježíšových rukou, aby On vás vedl a chránil vás od veškerého zla. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu."

Připravila Eva Hořáková

Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Vladimíra Růčky, faráře v Újezdě v letech 1937 - 1950

Zápis z roku 1939 není ve farní kronice následně uveden a pokračuje až rokem 1940. P. Růčka se poměry za války v naší farnosti zabývá ve zvláštním zápisu v kronice nadepsaném Stručné dějiny újezdské farnosti během II. světové války, podepsaném a vidimovaném při kanonické visitaci 23/5 1948 správcem děkanátu P. Stanislavem Dostálkem a konkomisařem P. Ignácem Stodůlkou. Tyto stručné dějiny jsme uváděli v našich farních listech v r. 2005 při příležitosti 60. výročí konce II. světové války.

Dále však pokračuje P. Růčka výpisem běžných událostí ve farnosti od roku 1940 atd. Nejvýznamnější historickou událostí osudného roku 1939 bylo pro celý svět přepadení Polska 1. září nacistickým Německem, čímž začala II. světová válka. V českých zemích byl zaveden tzv. přidělový systém a občané dostávali jak základní potraviny a postupně všechny další životní potřeby na přidělové lístky a poukazy (oblečení, obuv, mýdlo, topivo, pohonné hmoty atd.). Po jednání slovenské delegace 13. - 14. března 1939 vedené J. Tisem (1887 - 1947) s A. Hitlerem v Berlíně odhlasoval následující den slovenský sněm (vznikl z voleb 18.12.1938) vytvoření samostatného slovenského státu, od července 1939 republiky s prezidentem Tisem. Další části jižního Slovenska a zbytek Podkarpatské Rusi byly obsazeny Maďarskem.

14. - 15.3.1939 po cestě prezidenta Emila Háchy do Berlína a podepsání vynucené kapitulace obsadila německá vojska zbývající území českých zemí a podřídila je nacistickému Německu, tzv. Velkoněmecké říši. Od těchto pro nás ponižujících událostí v našich dějinách uplyne letos 60 let. 16. - 18. března 1939 Adolf Hitler vydal výnos o zřízení Protektorátu Čechy a Morava. Prezidentem zůstal E. Hácha a předsedou vlády R. Beran, ale rozhodující moc měl nově jmenovaný tzv. říšský protektor Konstantin von Neurath a jeho zástupce Karl Herman Frank (1898 - 1946). Začalo zatýkání antifašistů, přesto byly položeny základy protinacistických bojových organizací, ve Velké Británii vznikl tzv. Československý výbor za předsednictví Jana Masaryka, v dubnu byla vytvořena nová vláda generála Al. Eliáše, v Krakově vznikla Zahraniční vojenská skupina a v červnu a červenci začaly být u nás uplatňovány tzv. norimberské zákony, které vedly k naprosté degradaci a nakonec i likvidaci židovského obyvatelstva. Ve Francii vzniká čs. vojenská jednotka a nakonec ve Velké Británii politickým představitelem čs. zahraničního odboje se stal Čs. národní výbor, jehož předsedou byl P. Jan Šrámek (nar. 1870), který byl uznán jak francouzskou tak i britskou vládou.

V důsledku protinacistických demonstrací a smrti Jana Opletala nacisté uzavřeli všechny české vysoké školy a 9 studentů zastřelili. Ve Francii roku 1940 zasáhly do bojů čs. vojenské jednotky. V červenci 1940 se ujal funkce čs. prezident v exilu dr. E. Beneš, ustavena emigrační čs. vláda v čele s mons. P. Janem Šrámkem. Ve Velké Británii byla organizována v rámci britského letectva 311. čs. bombardovací peruť, poté 310., 312. a v květnu 1941 ještě 313. stíhací peruť, které zasáhly do bitvy o Anglii. Z dalších vojáků pak vznikla Čs. samostatná obrněná brigáda. V Palestině ustanoven 11. čs. prapor (vel. K. Klapálek). Hitler přijal téhož roku návrh K. H. Franka, podle něhož měla být část českého národa poněmčena, část vystěhována a zbytek fyzicky zlikvidován. Na to nelze zapomenout!

V roce 1940 byly v naší farnosti provedeny opravy farního kostela, fary a ostatních farních objektů úhrnem za 94 000 Kč. Ministerstvo veřejných prací poskytlo podporu 15 000 K, zemský úřad jako patron kostela 18 199 K. Ostatní uhrazeno příspěvkem obcí, singulárních lesních společností, dary přátel a farníků. Celý kostel byl omítnut (vadná místa), natřeny ciferníky věžních hodin (800 K), očištěn kamenný sokl kostela, pořízeny podokapní žlaby (9 167 K), vnějšek kostela ostříkán počasí vzdorující barvou. Střecha fary natřena miniem, opraveny omítky celé fary zvnějška, rovněž tak hospodářských budov. Starý záchod na faře hrozil spadnutím, proto byl rozbourán a postaven nový (5 000 K). Ze strany dvora provedeno odvodnění fary a prodlouženo až k cestě před faru přes zahrádku. Přední strana stodoly pokryta eternitem (8 000). Ohradní zeď dvora opravena a pokryta taškami, před farou ze tří stran zřízen betonový chodník, farní kancelář (známa nebezpečnou vlhkostí) izolována, opraveny komíny, rýny, fara olíčena počasí vzdorující barvou.

Zápis z roku 1940 byl podepsán při kanonické vizitaci dne 19/5 1946 P. Vilémem Kácelem, děkanem a konkomisářem P. Ignácem Stodůlkou.

V roce 1941 do kostela byly pořízeny nové lavice (1 030 K). Stáje na faře a pilíř ve stodole opraveny nákladem 5 000 K. Nová brána ke hřbitovu: 600 K. V tomto roce započala akce na pořízení nových kostelních barevných oken. Na faru pořízen větrník pro výrobu elektrického proudu a ve faře provedena elektrická instalace za 11 700 K.

Vladimír Měřínský
(pokračování příště)

O POŽEHNÁNÍ MODLITBY

Modlitba je klíčem rána a závorou večera (Mahatmá Ghándhí)

Spánek není podřízen vůli. Je s ní v přímém protikladu. Vždyť když spíme, je vůle vypnuta. A čím víc by se chtěl člověk vůli přinutit, aby usnul, tím je bdělejší.

Mohou na nás působit léky utěšující tělo, ba otupující ho. V budově našeho těla je jakoby vypnuto s větlo. Je ovšem otázkou, zda tím dochází klidu.

Kde však člověk řekne s důvěrou spolu se žalmistou: „ Můj spánek, Bože, spočívá v Tvých rukou“ nebo: „ Sotva ulehnu, usnu“, tam se duch odvrací od hluku a shonu, od starostí a povinností dne, aby do sebe vpustil pokoj, jaký svět nemůže dát, aby do sebe vpustil pokoj, jaký svět nemůže dát, ale ani vzít. Pokoj, v němž každý odpor zaniká v oddanosti a vina se nechává proměnit v milost.... Tento pokoj duše bude předán rozrušeným nervům a smyslům a uklisní je.

Tak ná ranní modlitba uvádí do dne a večerní modlitbou den uzavíráme.

A co platí o večeru dne, to kéž jednou platí i o večeru života

dle knihy Maxe Rosslera – Když začíná večer
Připravila D. Kořenková

ROZHOVOR PRO FARNÍ MĚSÍČNÍK : S PANEM ŘEDITelem VLADIMÍREM MĚŘÍNSKÝM

V návaznosti na první část našeho farního interview bych se ještě vrátila k jedné důležité otázce z oblasti školství, totiž církevním školám. V čem spočívá přínos těchto institucí?

Kolik jen našich velikánů absolvovalo církevní školy? Ve své knize „Rozhovory s dědečkem“ to oceňuje např. nedávno zesnulý náš vynikající herec Radovan Lukavský. Na svůj pražský, jak říká, „arcik“, kde prožil několik let, rád vzpomíná, neboť zde, učeně řečeno, přechází od své provizornosti, od nedokonalosti svých představ a slov a důsledně se otvírá transcenci, což je zároveň otevřenost absolutní eschatologické budoucnosti a v zásadě také ustavičný postoj velebení, tedy nebe sestoupivší do naší mysli.

Mám - li odpovědět na otázku přínosu těchto institucí, nemohu, než použít myšlenky zvěčnělého našeho olomouckého arcibiskupa JUDr. Leopolda Prečana, za jehož života jsem jako chlapec vyrůstal a jehož autoritu pěstovali v našich srdcích jeho věrní kněží. Dne 8. září 1945 ze Sv. Kopečku posílá svým arcidiecézanům své poselství, týkající se i škol. Píše: „Jaký může být život ve společnosti, když v ní není nikdo jist před krádeží, před loupeží, když se rozmohly podvody a lichva, když zkrátka přestalo platit sedmé přikázání Boží? Jaký život mezi lidmi, když se mnoho lže, když si člověk není jist svým dobrým jménem, když se skládají křivá svědectví, když zkrátka osmé přikázání Boží škrtnuto? Jakým peklem se stává život, když se nezachovává šesté přikázání Boží? Jaký je život, když neplatí páté přikázání Boží, když se člověk musí nevědomě trást o svůj život, když může být nevědomě týrán a bezdůvodně zmrzačen, poškozen na zdraví? Když přestane platit čtvrté přikázání Boží, když děti nechtějí vůbec poslouchat a ctít své rodiče, když děti neznamenají nic pro rodiče, když se vůbec neuznává autorita ve společnosti? Tak bychom mohli projít všechna přikázání Boží a církevní. Všude zjišťujeme, že jedním z nejzákladnějších pilířů mezi lidmi je Desatero, každé jednotlivé přikázání Desatera. Jako rakovina dovede podlomit dříve nebo později život i zdánlivě nejsilnějšího člověka, tak odpad od přikázání Božích dovede zničit i nejkrásnější kvetoucí společnost.

A kdyby se valily převraty sebedalekosáhlejší, kdyby se zdálo, že všechny poměry jsou zvrhly až do nejhlubšího dna, zákon Boží musí v každém okamžiku stát nad námi jako Bohem dané znamení orientační, jehož nikdo nemůže beztrestně nedbat. A kdyby člověk sebevědoměji jako Nietzsche volal, že staré desky zákonů Božích jsme rozbili na střepiny, a že jsme si vytvořili nové - i Nietzsche poznal nakonec velmi tragicky, že desek Desatera nesmí nikdo beztrestně rozbíjet.

Škola. Některé kruhy usilují u nás o to, aby náboženské vyučování bylo ze škol vyloučeno, církevní školy zrušeny, aby řeholní osoby nesměly vůbec ve škole vyučovat nebo ji řídit. Výchova v rodině a ve škole má rozhodující vliv na smýšlení člověka a v celém budoucím životě, a proto rodiče a Církev, jimž Kristus uložil odpovědnost za duše, nikdy nemohou mlčet k tomu, aby náboženský ráz škol byl setřen. Bůh je tvůrcem, pánem, cílem a soudcem duší, jeho práva musejí zůstat i ve škole svatá. Stále platí slovo Kristovo: „*Co může prospět člověku, kdyby celý svět získal, ale škodu na duši trpěl?*“ (Mt 16,26) I slepice, ač nerozumný tvor, jsouc vedena přirozeným pudem, brání si až do krve svá kuřata proti nebezpečí. Směli by tedy rodiče a církev slabošsky přihlížet, když by bylo ohroženo nejen časné, nýbrž především věčné blaho dětí?

Proto rodiče, nikdy nenechávejte v nejmenší pochybnosti, že křesťanské vyučování ve škole pokládáte za jeden z nejvyšších zájmů svého života! Že se vším důrazem trváte na tom, aby vyučování náboženství ve škole zůstalo, aby církevní školy tam kde jsou, zůstaly zachovány, aby řeholní osoby, mají - li zákonem požadovanou způsobilost k vyučování, směly vyučovat stejně jako jiné učitelské osoby.

Mládeži! Musíš stát v životě na pevných nohou. Musíš být jako pevná loď na moři. Duji na moři i divoké větry, ale loď pluje pevným směrem ke svému cíli. Ani bouře ji nezmate. Zvolní sice v kritických hodinách rychlost, ale drží neochvějně směr. Tak i ty, mládeži, zachovej směr. Upírej pevně oko k Bohu a k Hvězdě mořské Panně Marii, a nedej se strhnout z dobré cesty, i když se ti budou snad posmívat, i když tě budou snad bít.

Křesťanské dívky, zachovejte si stydlivost v módě, ve cvicích, ve všem jednání. Jako jedovaté zmije se chraňte každého špatného filmu, každé společnosti, kde by vaše stydlivost otupěla. Jen dívky čisté budou moci udržet náš národ na výši. Dívka, jež ztratila úctu k čistotě je hrobařem svého štěstí, rodin i národa. Jinoši, zachovejte si mladistvou, statečnou duši. Ať nikdy, ani uprostřed větrů nezhasne ve vaší duši planoucí pochodeň víry, čistoty a bezúhonnosti. A když bude třeba se ozvat na obranu pravdy a ctnosti, nebud' zbabělý, přemoz v sobě strach a promluv. Slaboši říkají, že dnes není možné, aby mladík zůstal dobrým křesťanským jinochem. Ale křesťanský mladík zná slovo neomylného Ducha sv.: „Co není možné u lidí, není nemožné Bohu.“ (Mk 10,27). Zná hrdinské slovo miláčka Páně sv. Jana: „To je vítězství, které přemáhá svět, víra naše.“ (Jan 5,4).

Rodina. Podle plánu Božího, je rodina svatyní, v níž Bůh štědře rozdává své dary. Kdo spočte všechna dobrodiní, jichž se ve svatyni spořádaného rodinného života dostalo manželům, dětem a všem ostatním, kdo v rodině žijí? Opatrujte si jako zřitelnice oka svou rodinu. Ať v ní zůstává duch Boží. Čím více se manželé dovedou obětovat, tím více prospívá rodina. Neboť rodina žije jen z oběti. Proto chraňte se všeho, co ji rozvrací, sobectví, neústupnosti, nesmířlivosti, nedbalosti. Opatrujte si zvláště lásku a věrnost manželskou.“

Vskutku obsáhlá odpověď je jen důkazem toho, za jak podstatné považujete vzájemné propojení vzdělávání s výchovou a morálkou.

A nyní ještě k dalším vašim činnostem. Mimo již uvedeného se zúčastňujete různých seminářů, přednášek atd. Povězte nám, prosím, něco o svých aktivitách.

Mým velkým štěstím a radostí je, že jsem (zatím) členem Moravskoslezské křesťanské akademie, že mohu spolupracovat díky našemu panu děkanovi P. Můčkovi se zdejší redakční radou našeho farního listu, kde mohu realizovat své příspěvky. Bohužel jsem čím dál svým zdravotním stavem hendikepován (hůře vidím atd.), je mně líto, že nestačím již sledovat tu bohatou škálu literatury např. Karmelitánského nakladatelství, Vyšehradu, Světlo, Katolické noviny, ale snažím se, seč mohu. Dříve jsem dojížděl na akce MSKA do Brna, Olomouce, Ostravy, nyní je toto již nemožné. Jsem šťasten, že z řad svých bývalých žáků mnozí se touto činností zabývají k radosti nás všech. A tak bych si přál, aby i mladí sledovali ediční plány kvalitních nakladatelství a šířili tak dobrou věc dál. Tak to dělali i naši kněží a učitelé. Exempla trahunt.

Pane Měřínský, v Újezdě žijete několik desítek let; jak se cítíte jako zdejší farník, co vám přináší největší radost?

Mám blízko do našeho krásného chrámu, máme tam takový malý, ale kvalitní kolektivek, mezi nějž se vždy těším. Společně tak můžeme nabídnout službu, což nás všechny naplňuje radostí.

Je také něco, co byste rád vylepšil?

Rád bych přispěl k vyspravení čtyřzvukého zvonku, s nímž by se dalo zvonit u oltáře, který už dávno zakoupil P. V. Růčka. A také máme zde překrásnou sochu sv. Jana Nepomuckého. Po jeho opravě za P. S. Gottwalda měl sv. Jan kolem hlavy svatozář tak jako všude jinde s 5-ti zlatými hvězdami. Brzy však tyto hvězdičky vzaly za své. A když jedu kolem sv. Jana přes Vlachovu Lhotu nebo kráčím kolem sv. Jana po náměstí ve Valašských Kloboukách, tak je mně toho našeho již dlouho líto, že mu je někdo uzmul. Myslím, že by i jemu slušely.

Tak s touto výzvou končíme náš rozhovor. Vřelé poděkování za něj, i za všechny podněty k přemýšlení. Přejeme Vám, pane Měřínský, všechno dobré, dar zdraví, abyste si té radosti u oltáře, a nejen u něj, ale i v rodině s Vašimi nejbližšími, při setkávání s dalšími lidmi a jistě i dobrými knihami, ještě hodně užil.

H. Martinová

SKŘÍTEK

V dutině staré jabloně bydlí skřítek zahradní. Přikrývá se jabloňovým listem(v květnu dokonce okvětními lístky). Na jaře dohlíží na opylení všech květů, v létě opatruje „zelenáčky“ a na podzim přibarvuje barvičkami tváře zrajících jablíček a bojuje s červíky.

Víte, kdo ho může nejčastěji vidět? Malé děti, samozřejmě – těm to problémy nedělá! A můžeme ho vidět i my, přemoudřelí dospělí? Můžeme, ale není to snadné. Abychom skřítku uviděli, musíme přestat spěchat – musíme přestat dobíhat tramvaje, strkat se v metru, musíme se přestat na sebe mračit. Pak si musíme najít starý strom, který už něco pamatuje, ze kterého vyzařuje klid a moudrost generací. Pod ten strom pak ulehne do trávy, ztišíme svůj dech i srdce, a budeme se dívat do větví starého stromu, kterými probleskuje modromodrá obloha, a budeme žasnout nad velikostí a krásou světa. To je chvíle, kdy na větvičce nad hlavou možná zahlédneme skřítku s barevnou čepičkou. A i kdyby se nám to náhodou nepodařilo – nestála už tahle chvílka ztišení za to??

Dopřávejme si co nejčastěji chvílku ztišení, aby nám velikost a krása světa neprotekla mezi prsty

Dle knihy Heleny Chvátalové Malá povzbuzení pro mámy a táty
Připravila D. Kořenková

JEDNOTA CÍRKVE

Dokončení z minulého čísla

Nový katechismus katolické církve uvádí pouta jednoty. Především je to „láska, neboť ona je svorník dokonalosti“ (Kol 3,14). Dále jsou připomenuta viditelná pouta jednoty v souladu s výše uvedeným rozdělením na tři oblasti:

- vyznání jediné víry přijaté od apoštolů
- společné slavení bohoslužby, především svátostí
- apoštolská posloupnost skrze svátost kněžství, která udržuje bratrskou svornost Boží rodiny. (KKC 815)

1. Jednota víry

Všechny ostatní křesťanské společnosti jsou nejednotné v nauce víry. Např. Protestantismus je roztržštěn na velké množství denominací, z nichž každá má poněkud odchylnou nauku. Ba dokonce v každé skupině si může každý její člen přijímat jinou nauku, jak se mu zlíbí; každý jednotlivec si může vykládat zjevenou prvdu podle své libovůle.

Jedině katolická církev bdí nad tím, aby všichni její členové ve všech dobách vyznávali jen jednu nauku víry. Biskupové, církevní sněmy a papežové bdí nad tím, aby zjevená nauka víry byla vykládána v duchu Kristově vždy a všude jednotně. K tomu katolická církev též formulovala jednotné symboly víry (vyznání víry).

2. Jednota bohopocty

Všechny ostatní církve jsou nejednotné ve svém uctívání Boha. Jen katolická církev má jednotnou bohopoctu po celém světě. Každodenně přináší jednu eucharistickou oběť Ježíše Krista po celém světě. Každodenně uděluje svátosti a vykonává modlitby po celém světě jednotným způsobem. Katolík může procestovat celou zeměkouli všemi směry, od severu k jihu, i od východu k západu a všude najde v podstatě touž bohoslužbu s týmž vyznáním víry.

„Nicméně již od počátku se tato ´jedna´ církev představuje s velkou rozmanitostí, která pochází jak z různosti Božích darů, tak z různorodosti osob, které tyto dary dostávají. V jednotě Božího lidu se shromažďují rozmanité národy a kultury. Mezi členy existuje různost darů, funkcí, podmínek a způsobů života; „v církevním společenství existují místní církve, které si uchovávají vlastní tradice“ (II. vatik. koncil, LG 13). Velké bohatství takové rozmanitosti, která se projevuje také pestrostí bohoslužebných projevů, není na překážku jednotě církve. Přesto však hřích a tíže jeho následků stále ohrožují dar

jednoty. I apoštol musí vyzývat: ... horlivě se snažte zachovávat jednotu ve smýšlení, spojení pouzrem pokoje." (Ef 4,3)

3. Jednota řízení

Mezi všemi křesťanskými společenstvími má jen katolická církev také jednotu řízení, jakou vyprošoval Pán Ježíš. Ona vždycky měla a stále má jednotné řízení. Má jednu nejvyšší hlavu, římského papeže, kterému jsou přímo podřízeni biskupové, biskupům pak kněží a kněžím věřící. Všichni věřící tvoří se svými kněžími a biskupy dokonalou jednotu pod jednou nejvyšší viditelnou hlavou.

Dekret II. Vatikánského koncilu o ekumenismu objasňuje: „Jedině prostřednictvím katolické církve, která je 'všeobecným nástrojem spásy', je dosažitelná plnost všech prostředků spásy. Věříme totiž, že jedině apoštolskému sboru, jemuž stojí v čele Petr, svěřil Pán všechno bohatství Nového zákona, aby ustavil jedno Kristovo Tělo na zemi, k němuž se musí plně přivtělit všichni, kdo už patří nějakým způsobem k Božímu lidu.“

Ostatní křesťanské církve nemají ani jednotu víry, ani jednotnou bohopoctu, ani jednotné vedení. Východní pravoslavné církve upadly po svém odštěpení do jakési rozstříženosti a strnulosti, jen politický celek, v němž žijí, jim poskytuje jakýsi vnější rámec jednoty. A jaké je to v protestantských církvích? Ty jsou jednotné pouze v odmítání katolicismu. Mezi sebou jsou však protestanté rozštěpeni na četné církve a církvíčky. V Anglii a Severní Americe se uvádí více než sto protestantských církví. Nejsou jednotny ve výkladu zjevených pravd. Někteří jdou až k popírání základem křesťanských pravd, např. Nejsvětější Trojice, vtělení Syna Božího, Božství Pána Ježíše atd.

Z uvedených důvodů se tedy můžeme přesvědčit, že není troufalé a přehnané tvrzení, že jenom katolická církev si uchovala po všechna staletí křesťanskou víru čistou a neporušenou, neboť má jednotu víry, bohopoctu a řízení. Touha po obnovení jednoty všech křesťanů je Kristův dar a výzva Ducha svatého.

DALŠÍ POHLEDY NA KATOLICKOU VÍRU

Poznání Boha podle církve

Můžeme poznat Boha pouze rozumem? Jistěže můžeme. Vlastně my ho musíme poznat rozumem, jinak bychom postrádali nutný základ pro věrohodnou víru v jeho zjevené Slovo.

Potřebujeme dokonce Boží zjevení, abychom poznali přirozeně poznatelné náboženské pravdy? Ano, potřebujeme nadpřirozené zjevení, protože naše mysl je zatemněna vášní, fantazií a hříchem. Požadujeme tuto morální nutnost pro každého, aby znal náboženské a mravní pravdy snadno, pevně a bez omylu.

Jak můžeme mluvit o Bohu?

Můžeme rozmlouvat s osobami, které nemají žádné náboženství nebo které mají náboženství od nás odlišné? Ano, protože naše poznání Boha je rozumové.

Je náš jazyk o Bohu omezený? Ano, je omezený naší lidskou kapacitou myšlení a poznání.

Je veškeré stvoření odrazem Boha? Ano, tak velice, že čím více víme o dokonalosti stvoření, tím více můžeme znát vlastnosti jeho Stvořitele.

Proč musíme očišťovat naši řeč o Bohu? Musíme tak činit, neboť naší přirozenou tendencí je mluvit o nekonečném Bohu v konečných a proměnlivých termínech jeho stvoření.

Jak můžeme popsat naše poznání Boha? Nikdy nemůžeme proniknout do vnitřního bytí Božího. Můžeme pouze vědět, že on není jako jeho stvoření a v jakém jsou vztahu vůči němu.

Připravil P. Lohel Klindera O.Praem.

POSTIT ZNAMENÁ PUSTIT

Pravá podstata postu není ve zdrženlivosti od pokrmů, ale od hříchů.
Sv. Jan Zlatoústý

Kdo se postí, něco si odříká, je buď tlustý, nebo šetří, nebo je příliš zbožný. Takto zjednodušeně se dívají na půst lidé dnešní doby. Smysl oběti, postu spočívá podle této domněnky ve zřeknutí se radostí tohoto světa. Ve skutečnosti ale bez postu nemůžeme správně vychutnat žádnou světskou radost. Jen z těch věcí mohu mít radost, jen z těch věcí se mohu opravdově těšit, na nichž jsem nezávislý. Sklenička vína ve vhodnou dobu mezi přáteli udělá radost. Kdo však bez alkoholu už nedokáže žít, ten musí pít, i když z toho nemá vůbec radost. Už není svým pánem, nýbrž otrokem své pijácké vášně. To platí o všem, co člověk dělá nebo užívá. Kdo přijde z práce domů, zapne televizi a vypne ji teprve, až jde spát, kdo ji má jako nezbytnou kulisu svého domácího prostředí, tomu ani ten nejlepší televizní pořad neudělá opravdovou radost. Takový člověk je naopak zcela bezmocný a nešťastný, když televize jednoho dne přestane hrát. A tak bychom mohli pokračovat.

V prvním listě Korintňanům najdeme větu: „Všechno je mi dovoleno, ale ničím se nesmím nechat spoutat.“ (1Kor, 6,12) Když se postíme, činíme se nezávislími na věcech tohoto světa. Nečiníme tak proto, že jimi pohrdáme, nýbrž právě proto, abychom si udrželi nezkalenou radost z jejich užívání. Kdybychom v klidu uvážili, kolik věcí nám už nedělá radost, tak zpozorujeme, jak dobře by nám udělalo cvičit se v opravdovém postu. Ten nám chceme ukázat, co přináší člověku opravdovou radost ze života: není to možnost za každou cenu všeho užívat, nýbrž právě nezávislost na věcech, které mohu, ale také nemusím mít.

Jeden příklad od jinud. Víte, jak černoš-ští domorodci chytají opice? Velmi důvtipně. Ke stromu přivážou kožený pytlík s rýží, oblíbenou potravu opic. Otvor pytlíku je tak úzký, že jím projde jen otevřená dlaň opice. Ta když ucítí, že je v pytlíku rýže, nabere do dlaně co nejvíce. Ale následuje zrada: sevřená dlaň s rýží neprojde úzkým otvorem! V té chvíli se objeví dosud skrytý domorodec. Opice piští, skáče, snaží se osvobodit, ale marně. A přece stačilo jedno: otevřít dlaň a pustit rýži. Otevřená dlaň by otvorem snadno prošla. Možná právě to je jedna z hlavních příčin našich životních trampot: držíme se křečovitě něčeho, bez čeho zdánlivě nemůžeme být a žít. A to nás drží v pasti. Začínáme naříkat, stěžovat, proklínat. A přitom by stačilo jedině: něco pustit!

Podle Prokopa Siostrzonka připravil Václav Ulrich

O MANŽELSTVÍ

Manželství je jako převodovka s třemi rychlostními stupni: zalíbení, přátelství, láska. Není dobré první dva stupně přeskočit a přejít rovnou k lásce. Nutně to zaskřípe. Cesta k lásce má být pozvolná. Základem lásky je úcta a té se musíme naučit postupným zalíbením a přátelstvím.

Manželství je plné bolesti a trnů, ale nese ovoce, které se jinde neurodí.

Nevěřím, že by se někdy na světě setkali dva lidé, kteří by se již více nebo méně nemuseli změnit, chtějí-li být šťastnými.

J. Gottehef

JMÉNA Z KANCIONÁLU

Pokračování

P. ThDr. Eichler Karel (1845-1917)

P. Karel Eichler se narodil dne 13. ledna 1845 ve Velkém Meziříčí byl římskokatolický kněz, hudebník a spisovatel. Po-cházel z měšťan-ské rodiny velko-meziříčského kru-paře.

Po dokončení reálky v Poličce vystu-doval německé gymnázium v Brně. Vysvěcen na kněze byl roku 1870, poté pracoval na faře v Hovoranech, v Kurdějově a v Hodoníně. Studoval kanonické právo v Římském ústavu Animy. Mezi lety 1874 až 1880 působil jako profesor církevních dějin a kanonického práva na bohosloveckém ústavu v Brně. Tou dobou také dva roky redigoval brněnský časopis Hlas. Jeho dalším působištěm byla od roku 1880 fara ve Veverské Bítýšce. Zde napsal většinu svých děl, mimo jiné nejznámější Paměti panství veverského, Poutní místa a milostivé obrazy na Moravě a v Rakouském Slezsku a životopis P. Pavla Křížkovského. Karel Eichler byl pochován 27.dubna 1918 v Brně, kde žil od roku 1892. Na počest působení Karla

Eichlera je po něm pojmenována ulice ve Veverské Bítýšce.

Dílo Karla Eichlera se završuje vydáním monumentálního kancionálu, který vyšel v roce 1909/1910 ve vydáních pro lid, pro studenty škol středních a pro školy národní a měšťanské spolu s varhaním Průvodem pod názvem **Cesta k věčné spáse**. Potřeba nového kancionálu byla avizována z řady děkanství již dříve, bezprostřední podnět k jeho tvorbě však vzešel z děkanátních konferencí v roce 1903. Úkolem byl Karel Eichler pověřen brněnskou biskupskou konsistoří v roce 1904 a od té doby po téměř tři roky byl zcela pohroužen v úmorné činnosti. Kromě písní s kancionálu Cesta k věčné spáse je do současného Kancionálu zařazena i Eichlerova píseň **Ty mocný silný, veliký** zpívaná v brněnských kostelích na závěr téměř každé mše svaté.

Förster Josef (1833-1907)

Hudební skladatel, profesor pražské konzervatoře, ředitel kůru a kapelník u sv. Víta, otec hudebního skladatele Josefa Bohuslava Foerster se narodil 22.2.1833 v Osenici, okr. Jičín. Kolem roku 1855 je zaznamenáno jeho krátkodobé působení jako varhaníka ve vyšebrodském klášteře. Patřil do tzv. sdružení cyrilistů. Pojmenování „cyrilisté“ si dali roku 1879 stoupenci reformy církevní hudby v Čechách, poněvadž považovali sv. Cyrila za zakladatele chrámového zpěvu v českých zemích. Zemřel 3.1.1907 v Praze.

Vydal Nauku o harmonii (1887) jazykem českým i německým, mimo to menší pomůcky ke hře na varhany. Na pražské varhanické škole byla jeho Nauka o harmonii dlouho používána a stále patří k nejlepším učebnicím tohoto oboru.

V kancionálu jsou uvedeny jeho písně **Svatý, Bože, svatý silný** a v Čechách užívaný nápěv písně **Chvalte ústa...**

P. Fryčaj Tomáš (1759-1839)

Moravský buditel a spisovatel. Narodil se roku 1759 v Kelči. Stu-doval piaristické gymnázium v Lipníku, filosofii v Olomouci a boho-sloví v Brně. Na kněze byl vysvěcen v r. 1783. Kaplanem byl v Bystřici pod Hostýnem, pak vychovatelem ve Vídní, kaplanem v Mistelbachu, dále duchovním správcem trestnice a překladatelem gubernia v Brně. Farářem v Obřanech byl od r. 1819. Zemřel v Obřanech r. 1839.

V r. 1788 vydal v Olomouci „Písně duchovní“, v r. 1801 „Úplnou knihu duchovních písní katolických“, pak v mnoha vydáních „Katolický kancionál“ a „Katolický kancionálek“. Spolupracoval se svým přítelem dr. J. H. Gallašem z Hranic a vydali v r. 1813 „Múzu moravskou“. Vždy usiloval o vzdělání a hospodářské povznesení lidových vrstev.

Je autorem textů k doposud zpívaným písním **Aleluja! Živ bud', Rač yzopem mě pokropit, Pojd' kajícniku před oltář, Chvalte ústa, Ó,Bože,zde se tobě klaníme, Přísný soudce..., Bože chválíme tebe.**

Führer Robert Jan Nepomuk (1807-1861)

Tento pražský rodák byl prvním učitelem na varhanické škole v Praze (od r. 1830). V r. 1839 se Führer stal svatovítským regenschorim, k čemuž ho předurčovalo velmi plodné vzdělání v skladbě církevní. Führer byl umělec velmi těkavý a lehkomyšlný. Ovládal dokonale techniku kompoziční, jíž hravě formoval myšlenky bohaté na invence (nejznamenitější je jeho velké instrumentální Rekvie Es-dur). Kromě toho se uplatnil také jako vynikající varhaník i na Strahově, když byl po pěti letech zbaven místa v chrámu sv. Víta. Ve strahovském kostele uplatnil mnoho skladeb pro varhany, napsal řadu fug, toccat, sonát, fantasií a jiných skladeb, ale také několik teoretických prací. Celkem byl autorem čtyř set skladeb a jeho srdce se přiklánělo i ke staročeským

chorálům, z nichž Hospodine, pomiluj ny a Svatý Václave zpracoval ve varhanních preludiích a toccatách. Psal také krátké „Zimní mše“ (Wintermesse). Mezi slavnostními mšemi - missae solemnes - a krátkými, jednoduchými - missae breves - byly ještě střední délky i kompozičního způsobu - missae mediocres. Robert Führer zkomponoval dosti hodnotných skladeb, ale i dosti skladeb ledabylych. Měl neobyčejně jemný smysl pro vystižení nálad vánočních a může být pokládán za zakladatele české (vánoční) varhanní pastorely. V době svého působení na varhanní škole byl Führer výborným učitelem. Svědčí o tom přednášky zachované tu a tam v opisech i řada instruktivních, velmi praktických spisů, z nichž některé jsou citovány i v odborné literatuře.

Z různých, dosud plně nevysvětlitelných, ale s jeho výbušnou letorou nepochybně souvisejících důvodů, je Führer nakonec zbaven kapelnictví a roku 1845 musí dokonce opustit rodnou Prahu, kde se z muzikantské osobnosti stal nežádoucí osobou. Nastupuje bludnou pouť po německých a rakouských městech, v té době své církevní skladby v pravém slova smyslu fabrikuje. Z Prahy odchází do Salcburku, Mozartova rodiště, kde se nacházejí malé zámecké kapely (na zámcích Mirabelle, Leopoldskron a tako v Hellbrunu). V arcibiskupském Salcburku se na další tři roky (1846 - 49) stává nejen výpomocným varhaníkem, ale zakrátko i zástupcem divadelního kapelníka, příležitostně také vyučuje. Následuje krátký pobyt v Mnichově, kde se uplatňuje nejen jako učitel hudby, ale také skladatel. Na dalších „muzikantských toulkách“ se pak Führer pohybuje v oblasti západně od Mnichova (Freising) a v letech 1854 až 1855 severovýchodně v Braunau a Gmundenu. Jako klavírista doprovázející houslového virtuosa Gärtnera rovněž koncertuje v Rakousku a Uhrách. Ve svých devětačtyřiceti letech se v roce 1856 vrací do Salcburku, kde na mozartovských oslavách koncertuje společně s Antonem Brucknerem, rakouským skladatelem, pedagogem a varhaníkem, který působil jako choralista v klášteře sv. Floriana v Linci. Další Führerovo putování vede do východofrancouzského Aspachu nedaleko Mylhúz, pak se zase objevuje v rakouském Riedu. Ani v jednom městě se nezdrží dlouho, ale velmi horlivě komponuje, takže zde vzniká mnoho jeho skladeb. V Riedu je ovšem nakonec uvězněn a po nějaké době je přemístěn do dalšího vězení Garstenu. Po tomto krušném období v letech 1859 až 1860 se Führerův osud rychle naplňuje. Čtyřiapadesátiletý umírá v bídě ve Vídni 28. listopadu 1861 a

stejně jako jeho uctívaný Mistr Mozart je pochován ve společném hrobě.

Robert Jan Nepomuk Führer byl znamenitým varhanním virtuosem a velmi produktivním skladatelem. Nejlepší Führerovy věci pocházejí převážně z doby jeho pražského působení. Například mše A, kterou složil v šestatřiceti letech, zatímco o tři roky později vzniklo zase slavné rekviem G. Jednou z nejlepších skladeb je oratorium „Christus im Leiden und im Tode“, které vydal nakladatel Kränzl ve městě Führerova uvěznění - v Riedu. Z církevních skladeb zasluhují pozornost především oratoria, mše, rekviem, psal i tedesca (německý tanec), litanie, nešpory, hymny, žalmy, graduale, ofertoria, antifony aj. Ze světských prací vynikly kantáty, mužské sbory a písně. Pokud se dalo zjistit, celkem Führer zkomponoval na 400 skladeb, většinou církevního obsahu, které byly vydávány nejen v Praze, ale také ve Vídni, Mnichově, Innsbrucku aj. Napsal také několik velmi cenných pedagogických příruček, jako „Praktický návod, jak psáti skladby pro varhany, Der Rhythmus“, a dále dvoudílnou sbírku preludií „Der Landorganist op. 207“.

V kancionálu je uvedena jeho píseň k pohřební mši **Bože, věrným zemřelým**, ale doposud hrává i jeho nápěv k mešní písni **Bože, před tvou velebností**.

*František Čech
Pokračování příště*

O KNĚŽSTVÍ

Svátostí svěcení se z Božího ustanovení někteří věřící muži, označení nezrušitelným znamením, stávají posvátnými služebníky, kteří jsou zasvěceni a určeni, aby každý podle svého stupně v osobě Krista - Hlavy vykonávali úřad učit, posvěcovat a vést, a tak sloužili Božímu lidu. V latinské církvi se před svým svěcením dobrovolně zavazují k celibátu. Úplný celibát je z Boží milosti, je odměnou za vítězství ducha nad tělem. Kdokoli chce věnovat celou svou lásku kromě Bohu velikému dílu, musí se odhodlat k celibátu. Nelze zároveň se věnovat celému lidstvu a jednotlivci. Celibát znamená být svobodný pro Boha a pro všechny bližní.

POŘAD BOHOSLUŽEB V ÚNOR – BŘEZEN ÚJEZD

8. února : Neděle 5. neděle v mezidobí	7.00 Új.:	Za + Vojtěcha Lukáše, Stanislava Lukáše a rodiče Lukášovy Za + Ludmilu a Antonína Belžíkovy a jejich rodiče
	8.15 Sl.:	Za Ludmilu a Stanislava Zvončákovy, duše v očištění a pomoc Boží pro živou rodinu
	9.40 Új.:	Za poutníky velehradské, svatohostýnské, provodovské, turzovské a jejich rodiny
	11.00 Dr.:	Za poutníky
9. února : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za rodiče Bodlákovy, Novotné, S.M. Makrinu Bodlákovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu <i>o. Jan: Za farníky</i>
10. února : Úterý Sv. Scholastiky, panny	15.20 Új.:	Za Stanislava Trčku, Aloisii a Františka Trčkovy, duše v očištění a živou rodinu
	17.00 Dr.:	Za rodiče Stružkovy, dítka, dceru, stařečky, duše v očištění, pomoc a ochranu Boží pro živé rodiny
11. února : Středa Panny Marie Lurdské	15.20 Új.:	Za + rodiče Frýželkovy, syna, snachu a dva zetě
	17.30 Sl.:	Za Marii a Otakara Kozubíkovy, rodiče z obou stran, + sourozence, Miloslava Fiodora a Dary ducha svatého pro živou rodinu
12. února : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.:	Za + Františka Pavelku, + bratra, + rodiče Pavelkovy, jejich + vnuka Rostislava, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	Za Emílii Častulíkovu, rodiče a sourozence
13. února : Pátek Ferie	15.20 Új.:	Za + S.M. Emanuelu a Jana Machů, + rodiče, Annu a Františka Machů a na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní
	17.30 Sl.:	Za d.p. P. Františka Petru, jeho + rodiče, sourozence, švagry, švagrovou a duše v očištění
14. února : Sobota Sobotní památka PM	6.30 Új.:	
	16.00 Lo.:	Za rodiče Trčkovy, dva vnuky, vnučku a Boží pomoc pro živou rodinu
15. února : Neděle 6. neděle v mezidobí	7.00 Új.:	Za + Annu Černobilovu, + sourozence, rodiče, celou + rodinu a duše v očištění
	8.15 Sl.:	Za + manžela, rodiče Zvonkovy, Fiodorovy, stařečky z obou stran a duše v očištění, na které žádný nevzpomíná
	9.40 Új.:	Za farníky (<i>sv. křest</i>)
	11.00 Dr.:	Za + rodiče Stružkovy, jejich syna, dceru, dva zetě, duše v očištění, dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
16. února : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za + rodiče Pomykalovy s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu
17. února : Úterý Sv. Alexia a druhů, řeholníků	15.20 Új.:	Za Františka Rašku, dvě manželky, syna, vnuka a dva zetě
	17.00 Dr.:	Za Haničku a Marii Vránovy, manžele Obadalovy a Boží ochranu pro živou rodinu
18. února : Středa Ferie	15.20 Új.:	Na poděkování za vyslyšené prosby
	17.30 Sl.:	Za Petra Kozubíka, rodiče z obou stran, duše v očištění a ochranu pro živou rodinu
19. února : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.:	Za + rodiče Mozgovy, syna, dva vnuky, živou rodinu a za uzdravení rodových kořenů
	17.00 Dr.:	Za + Zdeňku Staňkovu, + Boženu Machů, + vnuka, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
20. února : Pátek Ferie	15.20 Új.:	Za + Boženu a Ludvíka Zvonkovy, jejich + rodiče, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
	17.30 Sl.:	Za + Josefa Machů, dvoje rodiče, zetě Aloise, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
21. února : Sobota Sv. Petra Damianiho	6.30 Új.:	Za Vlastu Mikulkovu, dceru Lenku, rodiče Mikulkovy, syna Stanislava, dceru Marii, snachu Boženu a Boží požehnání pro živou rodinu

	16.00 Lo.:	Za + Oldřicha Doležela, bratra, dvoje rodiče a duše v očistci
22. února : Neděle 7. neděle v mezidobí Svátek Stolce sv. Petra	7.00 Új.:	Za rodiče Kolajovy, rodinu Zavadilovu, + Oldřicha Martinka a duše v očistci
	8.15 Sl.:	Za živou a + rodinu Svobodovu, Pulkrábkovu a Tormovu
	9.40 Új.:	Za + Františka Babička a jeho manželku
	11.00 Dr.:	Za starší občany z Drnovic
23. února : Pondělí Sv. Polykarpa, biskupa a muč.	15.20 Új.:	Za Karla, Marii a Františka Sukupovy, rodiče Jakubkovy, Sukupovy, živou a + rodinu
24. února : Úterý Ferie	15.20 Új.:	Za + rodiče Kráčalíkovy, jejich + děti; rodiče Mozgovy, jejich + děti a duše v očistci
	17.00 Dr.:	Za Františka Tkadlece, jeho rodiče, rodiče Kůdelovy, syna Stanislava, Boží ochranu a pomoc pro živou rodinu
25. února : Středa POPELEČNÍ STŘEDA Den přísného postu	6.30 Új.:	Za + S.M. Rosinu Kořenkovu a její rodiče
	15.20 Új.:	Za + rodinu Žákovu, Chalupovu a uzdravení rodových kořenů
	17.00 Dr.:	
	17.30 Sl.:	Za dvoje + rodiče Váňovy, jejich vnuka, duše v očistci, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
26. února : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.:	Za + Josefa a Josefku Machů, rodiče z obou stran, duše v očistci, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	Na dobrý úmysl
27. února : Pátek Ferie	15.00 Új.:	Za + rodiče Šimákovy, ochranu Panny Marie, dary Ducha svatého a Boží požehnání pro živou rodinu
	17.00 Sl.:	Za + Irenu Kozubíkovu, + příbuzenstvo a Boží požehnání pro živou rodinu
28. února : Sobota Ferie	6.30 Új.:	
	16.00 Lo.:	Na poděkování Pánu Bohu za 60 let manželství a Boží ochranu pro živou rodinu
1. března : Neděle 1. neděle postní	7.00 Új.:	Za rodiče Častulíkovy, Fojtů a ochranu Panny Marie pro živé rodiny
	8.15 Sl.:	
	9.40 Új.:	Za Ludmilu Maňasovu, dcery Ludmilu a Annu a živou rodinu
	11.00 Dr.:	Za + rodiče Maňasovy, děti, duše v očistci, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
2. března : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za + rodiče Josefa a Ludmilu Kořenkovy z Vysokého Pole, jejich + rodiče a dar zdraví pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	Za + Jana Barcucha, vnuka Luboška, Annu Častulíkovu, rodiče a dar zdraví pro celou rodinu
3. března : Úterý Ferie	15.20 Új.:	Za Terezii a Jana Kamenčákovy, jejich rodiče a dar zdraví pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	Za Františka Ovesného, syna Miroslava, rodiče, jejich děti, stařečky, duše v očistci, Boží pomoc a ochranu pro celou rodinu
4. března : Středa Ferie	15.20 Új.:	Za Stanislava Hlavičku, rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
	17.30 Sl.:	Za Josefa Bližňáka, syna, rodiče z obou stran a ochranu Panny Marie pro rodiny
5. března : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.:	Za Josefa a Annu Barcůchovy, strýce Zdeňka, bratrance Ladislava, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	Za rodiče Pavelkovy, syny, dceru, stařečky a Boží ochranu pro živou rodinu
6. března : Pátek První pátek v měsíci březnu	15.00 Új.:	Za Ludvíka a Marii Ambrůzovy, Boží požehnání a dar zdraví pro živou rodinu
	17.00 Sl.:	Za + Františku a Jana Kořenkovy, jejich + rodiče a sourozence
7. března : Sobota Ferie	6.30 Új.:	Za + rodiče Čechovy, + Vladimíra Čevelu, jejich + sourozence a živou rodinu
	16.00 Lo.:	Za + Josefa Kuželu, + rodiče Kuželovy, Králíkovy, jejich + děti a duše v očistci
8. března: Neděle	7.00 Új.:	Za živé a + Františky a Anděly (s ofěrou)
	8.15 Sl.:	Za farníky

2. neděle postní Sv. Jana z Boha, řeholníka	9.40 Új.:	Za + Františku a Jana Měřínské, + rodiče z obou stran, + sourozence, duše v očištění a dary Ducha svatého pro živé rodiny
	11.00 Dr.:	Za živé a + Františky a Anděly
9. března : Pondělí Sv. Františky Římské, řeholnice	15.20 Új.:	Za + Andělu Drábkovu, + rodiče Ambruzovy, + švagra, švagrovou a Boží ochranu pro živou rodinu
10. března : Úterý Ferie	15.20 Új.:	Za + rodiče Janků, Zahradníkovy, jejich + děti a duše v očištění
	17.00 Dr.:	Za Vlastu Tománkovu, rodiče Kovařikovy, Tománkovy a živou rodinu

POŘAD BOHOSLUŽEB V ÚNOR – BŘEZEN HORNÍ LHOTA

8. února : Neděle 5. neděle v mezidobí	6.55	Za + Františka Žáčka, duše v očištění a ochranu Boží pro živou rodinu
	9.40	Na poděkování za 50 let společného života, za dvoje + rodiče, bratra, duše v očištění a dar zdraví a ochranu Boží pro živou rodinu
10. února : Úterý Sv. Scholastiky, panny	16.00	Za + rodiče Andrýskovy, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
12. února : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Elišku Hapalovu, Vlastu Marťánkovu, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
14. února : Sobota Sobotní památka PM	17.45	Za + Františka a Marii Masařovy, jejich rodiče a Boží ochranu pro živou rodinu
15. února : Neděle 6. neděle v mezidobí	6.55	Za + Bohumila Hubáčka, rodiče a bratra
	9.40	Za Miladu Švarcovu, manžela, rodiče, duše v očištění, živou a + rodinu
19. února : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + rodiče Latinákovy, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
21. února : Sobota Sv. Petra Damianiho, biskupa a učitele církve	17.45	Za + rodiče Františku a Vladimíra Žáčkovy, tetu, duše v očištění a celou živou rodinu
22. února : Neděle 7. neděle v mezidobí Svátek Stolce sv. Petra	6.55	Za rodiče Šenovské, syna, duše v očištění, dar zdraví a Boží ochranu pro celou rodinu
	9.40	Za farníky (sv. křest)
25. února : Středa POPELEČNÍ STŘEDA Den přísného postu	7.00	Za + rodiče Karolínu a Josefa Sanytrákovy, duše v očištění a celou živou rodinu
	16.00	Za + rodiče Janíčkovy, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
26. února : Čtvrtek Ferie	16.00	Za Štefana Manducha, rodinu Manduchovu, Novosadovu a Váňovu
28. února : Sobota Ferie	17.45	Za + Rudolfa Pavliše, duše v očištění, živou a + rodinu
1. března : Neděle 1. neděle postní	6.55	Za Josefa Čechmánka, Annu Holasovu, živou a + rodinu
	9.40	Za + rodiče Janíkovy, dva syny, jejich manželky a duše v očištění
5. března : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Josefa Vaněčka, rodiče, děti s rodinami, + rodinu Krajíčkovu a Kolaříkovu
6. března : Pátek První pátek v měsíci březnu	17.45	Za Františka Novosada, syna, rodinu Roubalíkovu, Novosadovu a Váňovu
7. března : Sobota Ferie, Sv. Perpetuy a Felicity, mučednic	17.45	Za živé a + členy živého růžence
8. března: Neděle 2. neděle postní Sv. Jana z Boha, řeholníka	6.55	Za Bohumila Roubalíka, dvoje rodiče, jejich děti, duše v očištění, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
	9.40	Za Marii a Yvetu Navrátilovy, rodiče Navrátilovy a Vaněčkovy, ochranu a pomoc Boží pro celou živou rodinu

VZPOMÍNKA NA TŘÍKRÁLOVOU SBÍRKU

Do lednového čísla se nám nepodařilo otisknout fotografie z „Tříkrálové sbírky na Charitu. Činíme tak alespoň nyní, s malým zpožděním a to ještě tyto fotografie, které se nám podařily otisknout. Omlouváme se všem ostatním. Snaha byla opravdu upřímná.

VZPOMÍNKA NA POUŤ CHLAPŮ NA SVATÝ HOSTÝN

ZPRÁVY A INFORMACE

Poděkování za sbírku brýlí. Brýle, které darovali naši farníci byly odeslány pro použití v misiích. Nejdříve však byly zkontrolovány optikem a odborně zabaleny. Z oční kliniky Lexum došlo toto poděkování:

Děkujeme Vám za pomoc při sbírce Dejme brýle Africe. Všechny funkční brýle jsme proměřili, zabalili a odeslali s další humanitární pomocí. Brýle doputují do nemocnice v Itibo, kterou zřídila humanitární organizace ADRA a jejímž výkonným ředitelem je Čech Jan Bárta. Více o nemocnici se můžete dozvědět na internetových stránkách kliniky Lexum – www.dejmebryleafrice.cz a společnosti ADRA- www.kena.websnadno.cz.

Děkujeme všem, kteří nejsou lhostejní k životům lidí, jejichž osudy nejsou tak šťastné jako ty naše.

S pozdravem
Oční klinika Lexum

Bližší se doba postní a s ní i **pobožnosti křížové cesty**. V újezdské farnosti budou mít v neděli na starosti pobožnost křížové cesty tato společenství :

- 1.neděle - seniři
- 2.neděle - ženy ze společenství modliteb matek
- 3.neděle - prvokomunikanti
- 4.neděle - manželé
- 5.neděle - biřmovanci
- 6.neděle - Květná neděle. Společná pobožnost křížové cesty přírodou ve Vysokém Poli

Pouť za obnovu rodin a nová kněžská povolání se pro náš děkanát bude letos konat v sobotu 14. března ve Štípě. Bližší program bude na nástěnkách našich kostelů a v březnovém farním měsíčníku. Prosíme všechny věřící farníky, aby si naplánovali na tento den odpoledne volno, aby se mohli pouti zúčastnit.

MILÍ PRARODIČE !

Protože jsou všichni psychologové zajedno v tom, že neranější dětské prožitky jsou určující pro náš celoživotní pohled na svět, je rozhodujícím způsobem důležité, jací jsou lidé, které máme nejdříve v úctě, jimž nejdříve důvěřujeme a které nejdříve napodobujeme.

Jestliže tyto osoby mají naprostý nezáměr o modlitbu, bohoslužbu a svátosti, bude to mít vliv na tvorbu životního stylu dětí. Ale také tam, kde tyto osoby těší se důvěře dětí sice žijí nábožensky, ale nedokážou přesvědčit, může z toho u dorůstajících vzniknout konflikt a rozpor, takže se potom na protest odvrátí od takových náboženských kulis a masek.

Přirozeně, že nemusí ani přesvědčivě prožívaná víra bezpodmínečně chránit potomky před potížemi ve víře, před krizí víry, odcizením víry nebo vzdálením se od ní. Není pochyb, že otec marnotratného syna byl muž dobrý a řádný. A přesto jeho syn opustil otcovský dům: ale našel cestu zpátky domů.

I když čas zasune mnoho vrstev nejranějších vjemů z dětství - v dobách zmatků, rozrušení nebo vjemů z dětství se vynoří vzpomínka, jak se rodiče a prarodiče vypořádali s těžkostmi ve víře, naději a lásce. A to je pak pomocí a záchranou.

„Know how“ - vědět *jak* - je zapotřebí nejen v technice. I život potřebuje své návody k použití.

*Mám ti říci krátce, kdo je Bůh? - Kdo se od něho odloučil, nenalezne pokoj.
Sv. Kateřina Janovská*

*z knihy: Když začíná večer..., M.Rossler
připravila D.Kořenková*

ZE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ A EKONOMICKÉ RADY V NAŠICH FARNOSTECH

První setkání členů nové farní rady se konalo v **Újezdě** v neděli 25. ledna 2009 na faře. Po seznámení se s dopisem otce arcibiskupa pastoračním radám diecéze přišlo na jednání pastorační rady zajištění služeb o jednotlivých slavnostech ve farnosti v letošním roce. První takovou slavností bude děkanátní pouť do Štípy v sobotu 14. března, kde újezdská farnost bude mít na starosti přípravu mše svaté. Dále se hovořilo o významu adoračního dne ve farnosti, jako dnu společných modliteb za farnost a duchovní povolání z farnosti. Bylo připomenuto, že je to zároveň den vzájemných modliteb farnosti a bohoslovců kněžského semináře v Olomouci. Dále byla hodnocena práce jednotlivých skupin pastorační rady jako katechetů, kteří mimo školní povinnosti k dětem při vyučování náboženství také se věnují dětem předškolním (klubíčko), dále přispívatelů do farního měsíčníku Život farností, jehož úroveň je dost kladně hodnocena i náhodnými čitateli, kteří se s ním setkají na webových stránkách. Zlepšila se také péče o nemocné a staré lidi ať už žijících v rodinách, nebo v Domově pro seniory v Loučce.

Ekonomická rada řešila otázku dalších oprav farního kostela, který potřebuje opravu fasády a především chodníků kolem kostela. Tyto úpravy budou finančně velmi náročné a proto bude třeba hledat možnosti dotací a větších darů od sponzorů.

Program setkání členů farní rady v pondělí 26. ledna v **Horní Lhotě** byl obdobný, jak v seznámení se s obsahem dopisu otce arcibiskupa, tak řešení adoračního dne, seznámení se z jeho původním zavedením za otce arcibiskupa Leopolda Prečana, dále způsob slavení svátku Božího Těla v letošním roce a slavnosti prvního svatého přijímání. Bylo navrženo, aby průvod Božího Těla byl ne ve čtvrtek, ale až v neděli, což by bylo výhodnější jak pro hasiče, muzikanty i mnohé věřící, kteří se chtějí této slavnosti účastnit. Bylo připomenuto, že ze Sehradic je ve farní radě málo členů. Duchovní správce upozornil, že nebyli navrženi a také on nevěděl kdo by byl ochoten aktivně pracovat, pokud by byl jmenován. Problém farní charity nebyl zatím řešen.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v měsíci únoru 2009:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
14.2.:	15.	1.	6.
21.2.:	16.	2.	7.
28.2.:	17.	3.	8.
7.3.:	18.	4.	9.
14.3.:	19.	5.	10.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Redakční rada:

Újezd:

Mgr. Vladimír Měřínský, Dr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, a Pavel Heinz.

Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Mgr. Jiřina Šenovská, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 15. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.